

صداوسیما هیچ حمایتی از سینمانمی کند

۹ ماه وضعیت تعطیل و نیمه‌تعطیل سینماها رو به پایان است و سینماها وارد دهمین ماه از شرایط ویژه کرونا می‌شوند و این در حالی است که بر اساس آمار مبتلایان و جانباختگان این بیماری در کشور، چشم‌انداز روشنی از پایان این شرایط به نظر نمی‌رسد. حبیب اسماعیلی مدیرعامل رسانه فیلمسازان مولود در این باره سخنانش در این باره گفت: وضعیت سینماها مساعد نیست. از زمانی که کرونا شروع شده، سینماها بیشتر اوقات بسته بوده. به تازگی هم که بازگشایی تا ساعت ۱۸ اعلام شد، اکثر سینماهای

نقدی بر اظهارات خسرو دهقان در خصوص حضور سینمای ایران در جشنواره‌های بین‌المللی

آنچه خود داشت...

کشورهای مختلف (مثلا ایران) در این جشنواره ها حضور می یابند و این حضور در سالهای بعد توسط فیلم های دیگر استمرار می یابد، پای مسئله بازارهای جهانی به میان می آید به این مفهوم که شرکت و کمپانی های بزرگ حوزه فیلم که وظیفه بخش فیلم ها را در اقصی نقاط جهان بر عهده دارند، با مذاکره با بخش کننده های فیلم های کشورهای مختلف امتیاز بخش آن فیلم‌ها را از آنها خریداری می کنند و این یعنی یک منفعت بزرگ که همان حضور در بازارهای جهانی است
نصب سینمای مد نظر شده است.

۲- خسرو دهقان جشنواره های بین‌المللی بزرگی مانند ونیز، برلین، کن و ... را با فروشگاه‌های بزرگ محصولات برند مقایسه کرده و معتقد است این فروشگاه‌های برای اینکه به بقیه اعلام کنند محصولات بیشتری برای ارائه به مخاطب دارند از سینمای مانند سینمای ایران نیز دعوت می کنند تا با یکی دو فیلم در کنار آنها باشد. این مسئله نشان می دهد سینمای ایران در عرصه بین‌المللی به دلیل همین حضورهای جشنواره ای در طی این سالها به یک برند مشهور تبدیل شده که پژوهشگران و محققان این جشنواره ها را بر آن داشته که از سینمای ایران هم دعوت کنند، اگر نه چرا از کشورهای دیگر مثلا کویت، آذربایجان، هندورابی، شیلی، پرو، الجزایر و ... دعوتی به عمل نمی آید؟ شاید یکی از دلایلی این باشد که آنها از سینمایی به شناخته شدگی سینمای ایران برخوردار نیستند، به همین برای حضور در این جشنواره ها با اصلا دعوت نمی شوند یا اگر هم می شوند حضورشان به اندازه سینمای ایران برای این جشنواره ها مهم نیست، در حالیکه اگر از زاویه فروشگاه‌های این جشنواره ها نگاه کنیم عملا باید برایشان مهم باشد که کالاهای بسیاری را به مخاطب عرضه کنند. ضمن اینکه باید متوجه شد مسئله هم باشیم که سینما اساسا یک کالا نیست، بلکه یک هنر - صنعت به حساب می آید. جدا از این مسئله، خسرو دهقان می گوید برای این جشنواره ها اساسا کیفیت فیلم‌ها اهمیتی ندارد، حال اگر چنین بود این جشنواره ها برای برگزار شدن هر چه بهتر هر سال باید از همه کشورهای دنیا نماینده دعوت می کردند چون برایشان اصلا مهم نیست و کمیت در اولویت قرار دارد، ضمن آنکه اگر سخن دهقان را به عنوان یک اصل متفن در نظر بگیریم دیگر موضوع جایزه دادن در این جشنواره ها از درجه اعتبار ساقط می شود چرا که وقتی کیفیت مد نظر نباشد یا باید برای همه شرکت کننده ها جایزه در نظر گرفت. و یا به هیچکس جایزه نداد که خوب چنین امکانی وجود ندارد.

۳- اما عجیب ترین بخش اظهارات خسرو دهقان آنجاست که می گوید: «حضور در جشنواره‌ها و حتی جایزه گرفتن از آنها نه به سینمای ایران اعتباری می‌دهد و نه اعتباری از آن کسبر می‌کند.

برای سینمای ایران جایزه گرفتن یا نگرفتن از جشنواره‌ها هیچ فایده‌ای ندارد». باید از این منتقد پرسید چطور چنین چیزی ممکن است؟ به فرض که سینمای ما، یک سینمای سیاه نماست و جشنواره ای، جشنورهای دیگر که اینگونه نیستند یعنی چنین دیدگاهی درباره آثار هنری خود ندارند، چطور ممکن است جایزه های معتبری مانند نخل طلای کن یا خرس نقره ای برلین و یا شیر طلای ونیز برای سینمای هر کشوری مهم نباشد و اعتباری برای هنر آن کشور به ارمغان نیآورد؟ اگر چنین است اینهمه تلاش برای دریافت این جایزه های معتبر برای چیست؟ چرا کشورهای مختلف سعی می کنند بهترین فیلمهایشان را به این جشنواره‌ها بفرستند؟ ما چرا چنین اقدامی انجام می دهیم؟ وقتی اعتباری به سینمای ما نمی دهد چرا این همه کارشناس در هیئت انتخاب نماینده سینما ایران برای حضور در مثلا فستیوال اسکار نشده اند تا یک فیلم خوب را به این جشنواره معرفی کنند؟ اگر واقعا این جایزه ها اساسا هیچ اعتباری ندارد و جایزه گرفتن و نگرفتن از این جشنواره‌ها هیچ

«پلاک تهران» در ترکیه

فیلم کوتاه داستانی «پلاک تهران» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا محزون فیلمساز جوان اهل آستانه اشرقیه و مدیر شرکت فیلمسازی الفبا، به لیست نهایی هشتمین جشنواره silk road film awards در ترکیه راه پیدا کرد. این فیلم کوتاه درباره زن سرپرست خانواده است که پس از زمین گیر شدن شوهرش با پخش و فروش غذای خانگی برای صیادان بوسپله موتورسیکلت اسرار معاش می کند. او روزی با پیرمردی تصادف می کند و از محل حادثه می‌گریزد. فیلم های داستانی «ماهی کوچولو» محصول ۱۳۹۷ و «پشت در خیس» محصول ۱۳۹۹ از دیگر ساخته های این فیلمساز جوان و پرتalاش هستند. به گزارش پانا، این فیلم سینما توسط شرکت بخش کننده درگاه فیلم ایران، پیش از این به جشنواره های karama human rights muslim film festival و استرالیا راه یافته بود.

جایزه «بیلی گیفورد» به «کریگ براون» رسید

جایزه ادبی «بیلی گیفورد» معتبرترین جایزه ادبیات غیرداستانی بریتانیا به کتاب «یک دو سه چهار: بیلتز در زمان» نوشته «کریگ براون» رسید. هیات داوران این جایزه ادبی کتاب «یک دو سه چهار» را اثری توصیف کرده‌اند که هنر زندگی‌نامه‌نویسی را از نو به وجود آورده است.

این کتاب که ترکیبی از تاریخ، خاطرات، زندگی‌نامه خودنوشت، نامه‌های طرفداران، مصاحبه‌ها و ... است داستان گروه موسیقی مشهور «بیلتز» و افراد مرتبط با آن‌ها را روایت می کند. «براون» همچنین به روزنامه‌نگار است برای کسب این جایزه «هزار پوندی یا آثاری همچون «اسپارتاکوس سیاهبوست» نوشته

usef.poet@gmail.com

فرهنگی

سینمایی با صداوسیما و شهرداری انجام شده بود. به گزارش صبا، این بازیگر کهنه کار سینمای دیگران در بخش دیگری از سخنانش خاطر نشان کرد: چند شب پیش در تلویزیون هم گفتم که خود صداوسیما هیچ حمایتی از سینما نکره. از تلویزیون انتظار داریم حتی اگر هیچ فیلمی را تبلیغ نمی‌کند، فقط بنویسد سینما باز است. این وظیفه صداوسیما است که هروقت فیلم ایرانی اکران شود، از آن حمایت کند.

به فرض که سینمای ما، یک سینمای سیاه نماست و جشنواره ای، کشورهای دیگر که اینگونه نیستند یعنی چنین دیدگاهی درباره آثار هنری خود ندارند، چطور ممکن است جایزه های معتبری مانند نخل طلای کن یا خرس نقره ای برلین و یا شیر طلای ونیز برای سینمای هر کشوری مهم نباشد و اعتباری برای هنر آن کشور به ارمغان نیآورد؟ اگر چنین است اینهمه تلاش برای دریافت این جایزه های معتبر برای چیست؟ چرا کشورهای مختلف سعی می کنند بهترین فیلمهایشان را به این جشنواره‌ها بفرستند؟

فایده ای ندارد، سینمای ایران با این همه افتخار با سینمای کشوری مانند آنتیوپی چه فرقی می تواند داشته باشد؟ باید از این منتقد پرسید که اگر جایزه گرفتن و جایزه نگرفتن از این جشنواره‌ها با هم یکی بوده و هیچ اعتباری برای سینمای ایران به ارمغان نمی آورد پس به نظر شما المان های پیشرفت یک بخش از فرهنگ و هنر (در اینجا سینما) چه مواردی هستند؟ با این تفسیر اگر سینمای ما به وسیله دو فیلم اصغر فرهادی موفق به کسب دو جایزه اسکار نمی شد، اکنون در همان جایی قرار داشت که آن دو جایزه را کسب کرده، چنین استدلالی بر اساس کدام منطقی پذیرفتنی است؟

۴- بخش دیگر اظهارات خسرو دهقان هم بسیار جالب است، چرا که او می گوید «سینمای ایران باید از امکان حضور در جشنواره‌ها به نفع خود استفاده کند و برای این کار شاید نیاز به یک بازیگر درباره حضورمان در جشنواره‌ها داشته باشیم». باید از این منتقد محترم پرسید که به زعم شما وقتی حضور در این جشنواره‌ها و جایزه گرفتن از آنها هیچ نفعی ندارد چطور می شود از امکان حضور در آنها برای خود نفعی تراشید؟ کما که می‌گویید نفعی ندارد، حال چطور می توان از دل این بی نفعی به نفع رسید؟ جدا از این موضوع اگر این همه جایزه ای که تاکنون سینمای ایران از این جشنواره‌ها به دست آورده، نفع محسوب نمی شود چه محسوب می شود؟ در ثانی بازیگری به چه منظور؟ فیلم‌ها برای این در جشنواره‌ها حضور می یابند که اولا سطح سینمای ایران را ارتقا دهند، ثانیاً خودشان را در عرصه جهانی مطرح کنند و بتوانند به بازارهای بین‌المللی دست یابند و ثالثا جایزه دریافت کنند. اگر منظور شما از بازیگری سینمای ایران برای حضور در این جشنواره‌ها مقصود، منظور و هدف دیگری است، لطفاً بگویید تا ما هم بدانیم.

۵- بخش بعدی سخنان خسرو دهقان از اهمیت ویژه ای برخوردار است، او خواستار توجه به جوانان برای حضور در جشنواره های بین‌المللی است و می‌گوید باید جوانان فرصت بیشتری برای رفتن به این جشنواره‌ها داشته باشند. این در حالیکست که برای نگاه کلی می توان دریافت که اکثریت قریب به‌ اتفاق جویازی که در طول این چند سال اخیر از فستیوال های مختلف نصب سینمای ایران شده توسط همین جوانان به دست آمده است. نوید محمدزاده، پیمان معادی، شهاب حسینی، حامد پهباد، رضا درمیشیان، شهرام مکر، پسان کروری، اصغر فرهادی، رضا میرکریمی و توجه کنید رنج سنی هیچکدام از این افراد بالای پنجاه سال نیست و این یعنی جوانی مهمترین خصوصیتی است که برندگان جوایز جهانی سینمای ایران دارند. پرسش مهمتر اینکه وقتی این فستیوال‌ها هیچ اعتباری به سینمای ایران نمی دهند چرا باید روی جوانان سرمایه گذاری شود و امکان حضور آنان در این جشنواره‌ها فراهم آید؟

۶- شاید بتوان مهمترین بخش اظهارات خسرو دهقان را جمله پایانی ایس منتقد محترم آنجا که می‌گوید: «امیدوارم سینمای ما بتواند روزی از حضور در جشنواره‌ها استفاده کند» به حساب آورد. اگر تمام جویازی را که تاکنون سینمای ایران از حضور در جشنواره های مختلف نصیبش شده را به حساب نیآوریم و مانند خسرو دهقان بگوییم هیچ اعتباری برای ما به همراه نداشته اند، با این پرسش مواجه می شویم که حضور در جشنواره های بین‌المللی اساسا هیچ بهره و منفعت دیگری می تواند به همراه داشته باشد که سینمای ایران تا کنون به آن نرسیده که حال این منتقد پیشکسوت اظهار امیدواری می کند که روزی بتوانیم به آن برسیم؟ این سخن نشان می دهد که سینمای کشورهای دیگر نیز تاکنون به نفع و بهره ای که مد نظر خسرو دهقان است، نرسیده‌اند آنچرا که اگر چنین بود دیگر به کسب جایزه و رسیدن به بازارهای جهانی توجه نمی کردند و تمام توجه خود را به مسئله ای که مد نظر این پیشکسوت حوزه نقد نویسی است، معطوف می کردند و مسلم است که اگر چنین می شد کشورهای دیگر هم به تبعیت از کشوری که به این مهم پی برده بود، نگاه خود را به حضور در جشنواره های معتبر جهانی به شکل دیگری تنظیم می کردند تا به آن هدفی که مد نظر خسرو دهقان است و ابراز امیدواری می کند که سینمای ایران روزی به آن دست یابد، برسند. هدفی که دریافت جایزه و حضور در بازارهای جهانی و مطرح شدن نام کشورهای مختلف در عرصه جهانی در حوزه فرهنگ و هنر هیچ است و اصلا به حساب نمی آید.

هنر ایرانی در سوئیس

انستیتوی تخصصی هنرهای معاصر خاورمیانه و اروپا در پاریس (SAFPEM) با همکاری مرکز ایونت‌های هنری میلان (MA_EC) در نمایشگاه سالانه فروش آثار هنری و پآرت ۲۰۲۰ (WOPART) کشور سوئیس از تاریخ ۲۷ نوامبر تا ۲۷ دسامبر (آذر تا ۷ دی‌ماه) شرکت می کند. در این نمایش که ویژه آثار هنری روی کاغذ است، دو هنرمند جوان با نام مینا بازاری و ملینا کلاذ، از ایران و سوئد، از سوی این انستیتو حضور خواهند داشت. این برای اولین بار است که هنرمندان جوان ایرانی در آرت‌فر WOPART سوئیس شرکت داده می شوند. به گزارش هنرآنلاین، موسسه WOP تاکنون نمایشگاه‌های بسیاری را به طور منظم در چند نقطه مهم جهان، از جمله در بی‌نال ونیز ایتالیا، برپا کرده است که آثار هنرمندان بزرگی از سراسر جهان در این رویدادها به نمایش در آمده است.

«سادی‌ر هازارسینگ»، «جسام ما، میدان جنگ آن‌ها» اثر «کریستینا لم»، و «شکار آلما فیدلینگ» به قلم «کیت سامر اسکیل» به رقابت پرداخته است. جایزه ادبی «بیلی گیفورد» که کتاب‌هایی با تمام موضوعات غیرداستانی، از تاریخ و طبیعت گرفته تا زندگی‌نامه و خاطرات را دربرمی‌گیرد، تا چند سال پیش با نام «ساموئل جانسون» شناخته می‌شد. این جایزه مختص کتاب‌های انگلیسی‌زبان به قلم نویسندگان سراسر بریتانیا است که درباره موضوعاتی مانند تاریخ، سیاست، علم، مسائل روز، ورزش، سفر، زندگی‌نامه و هنر به نگارش درآمده‌اند. به گزارش اسپنا و به نقل از گاردین، این جایزه ۵۰ هزار پوندی پیش‌تر به نویسندگانی مانند «کن دونالد»، «فلیپ هواره» و «آنتونی بیور» تعلق گرفته است.

آفتاب

پنجشنبه ۶ آذر ۱۳۹۹ • شماره ۵۸۸۷

آفتاب

«اقیانوس پشت پنجره» در چین

آفتاب بزدفیلم سینمایی «اقیانوس پشت پنجره» به نویسندگی و کارگردانی بابک‌نبی زاده‌ریخش چشم‌انداز فیلم‌های بین‌المللی‌سی و سومین «جایزه گلدن روستر» چین به نمایش در می‌آید. این فیلم بلند که از تولیدات‌امور سینمایی کانون پرورش فکری کودکان ونوجوانان در سال ۱۳۹۸ است چهارمین حضور بین‌المللی خود را در این رویداد هنری تجربه می‌کند. فرمان داستان «اقیانوس پشت پنجره» یک نوجوان است که برای معرفی جزیره و خانواده‌اش تصمیم جالبی می‌گیرد.

هنرمندان

پرتوی و جلیلود در خانه ابدی

در هفته‌ای که به روزهای آخر آن رسیدیم سینما و هنر تصویر ایران دو تن از نامداران خود را از دست داد؛ چنگیز جلیلود که صدایش در ذهن و یاد خیلی از تماشاگران فیلم‌های سینمایی ایرانی و خارجی مانده و کامپوزیا پرتوی که نسلی از کودکان قدیم با فیلم‌هایش دورانی پرز شادای و هیجان را پشت سر گذاشته‌اند. امروز این دو هنرمند با فاصله زمانی اندکی از هم به خاک سپرده شدند و به دلیل شیوع کرونا مراسم با حضور جمع محدودی از دوستان و بستگانشان برگزار شد. چنگیز جلیلود یکی از بهترین‌های عرصه دوبله که مدام آذر بر اثر کرونا در بیمارستان در گذشت، روز گذشته پنجم آذر در قطعه هنرمندان بهشت زهرا (س) به خانه ابدی بدرقه و مراسم تدفین پیکرش انجام شد. پیکر او طبق هماهنگی انجام شده در طبقه فوقانی مزار مرحوم محمدرضا زرندی آرام گرفت. جلیلود متولد ابان سال ۱۳۱۷ در شهر شیراز است که به جای بازیگران زیاد و سرشناس فیلم‌های سینمایی ایرانی و خارجی در طول سال‌ها فعالیت خود صحبت کرده است. او با طول گویندگی به جای بازیگرانی مانند مارلون براندو، بل نیومن، کلارک گیبل، برنت لنکستر، بازیگران ایرانی مانند بهروز وثوقی، ناصر ملک مطیعی، محمد علی فردین، سعید راد و ... برای علاقه‌مندان به سینما خاطر‌ساز است. همچنین مراسم خاکسپاری کامپوزیا پرتوی ، از کارگردان‌ها و فیلم‌نامه‌نویس‌های مطرح سینما که سه‌شنبه چهارم آذرماه از دنیا رفت با حضور خانواده و چند سینماگر در قطعه هنرمندان انجام شد و در کنار مزار هنرمندان دیگری همچون مرحوم محمدحسین آهی و زنده یاد مهوش سهیلی (نقاش) آرام گرفت. جعفر پناهی، منوچهر شاهسوری، محسن امیرپوسفتی، حامد پهباد، شهروز ملک، علی همت مویوند، جواد پزشکیان، توج اصلائی، سروش صحت، مازیا میری، جهانگیر کوثری و... از جمله حاضران بودند. کامپوزیا پرتوی که حدود یک هفته قبل برای عمل جراحی قلب در بیمارستانی بستری شده بود، دو روز قبل متوجه ابتلای او به کرونا می‌شود. به گزارش ایسنا، این کارگردان سینما متولد ۱۳۳۴ بود و کارگردانی فیلم‌هایی چون «ماهی»، «گلنار»، «بازی بزرگان»، «کافه ترائیز»، «هنه لالا و فرزندانش» و «کامیون» را برعهده داشته است. آخرین ساخته او فیلم «کامیون» بود که هنوز به نمایش عمومی در نیامده است.

رویدادهای هنری

«داغی» در رومانی

فیلم کوتاه «داغی» ساخته فاطمه محمدی در بخش اصلی بیست و چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم CineMăiubit در بخارست رومانی به نمایش گذاشته می شود. این جشنواره که هدف اصلی خود را پیوند میان آثار تولیدی از مدرسه فیلم‌ها می‌داند با همکاری دانشگاه ملی موسیقی بخارست در تلاش برای نشان دادن آثار ای است که تیم کارگردان و آهنگساز در همکاری

با یکدیگر محصول قابل تاملی را خلق کرده اند و فیلم نمایانگر یک موسیقی اصیل و بکر است. به گزارش مهر، بیست چهارمین دوره این فستیوال پانزدهم تا نوزدهم دسامبر برابر با ۲۵ تا ۲۹ آذر در شهر بخارست برگزار خواهد شد.

چاوشی شعر منتشر می کند

محسن چاوشی پس از انتشار ده آلبوم موسیقی رسمی به عنوان خواننده پاپ، این بار نخستین کتاب اشعارش را در اختیار دوستدارانش قرار می دهد. چاوشی که پیش‌تر کلام قطعاتی از جمله «کجایی»، «شرح الف»، «لو» و... را خود سروده و خوانده بود، با واکنش‌های متفاوتی از سوی دوستداران، منتقدین و اهالی شعر و موسیقی رو به رو شد. کتاب اشعار این هنرمند شامل ۳۱ شعر در قالب غزل است که از اوایل هفته آینده شرایط پیش‌فروش و ارسال اینترنتی آن منتشر خواهد شد. به منظور تسهیل در خرید این کتاب برای دوستداران چاوشی و با توجه به شرایط اجتماعی موجود به دلیل شیوع بیماری کرونا، فروش و عرضه کتاب فقط به صورت اینترنتی است. به گزارش خبرآنلاین، کتاب اشعار محسن چاوشی به همت انتشارات آفتاب اندیشه منتشر خواهد شد.

شاهنامه خوانی

آگاهی یافتن زال از مرگ نوذر

بگس‌تهم و طوس آمد ایسن آگهی که تیره شدن آن فز شهنشهی بزمشیر تیز آن سر تاج کار بزراری بریندند و برگشت دار بکندند سوی و شوخوند روی از ایران بر آمد یکی‌های و هوی سر سرکشان گشت پر گرد و خاک همه دیده پر خون همه جامه چاک سوی زابلستان نهادند روی زبان شاه گوی و روان شاه جوی بر زال رفتند با سوگ و درد رخان پر ز خون و سران پر ز گرد که زارا دلیرا شها نودرا گوا تاج دارا مها مهترا نگرشایان و شاه جهان سر تاج داران و پشت مهان سرت افسر از خاک جودید همی زمین خون شاهان بویید همی گیایی که روید بران بوم و بر نگون دارد از شرم خورشید سر همی داد خواهیم و زاری کنیم بخون پدر سوگواری کنیم نشان فریدون بدو زنده بود زمین نعل اسب ورا بنده بود بزرای و خواری سرش را ز تن بریندند با ناسرار انجمن بریندند همه تیغ زهر آگون برکشید بکین جستن آید و دشمن کشید همانا برین سوگ با ما سپهر ز دیده فرو باردی خون بمهر همه نیزش دیده پر از خون کشید همه جامه ناز بیرون کشید که با کین شاهان نشاید که چشم نباشد پر از آب و دل پر ز خشم همه انجمن زار و گریان شدند چو بر آتش تیز بریان شدند زمان داد دستان که تا رستخیز نیند نیام ز مرز تیغ تیز چمن چرمه در زبخت نیست سنان‌دار نیزه درخت منست راکبست پای مرا جایگاه یکی ترگ تیره سرم را کلاه برین کینه آرامش و خواب بخت همی چون دوچشم بجوی آب نیست روان چنان شهریار جهان درخشنده بادا میان مهان شما را بداد جهان آفرین دل آرمیده بادا یابین و دین ز مادر همه مرگ را زاده‌ایم برنیسم و گردن و را داده‌ایم چو گردان سوی کینه بشتافتند بساری سران آگهی یافتند از یشان بشد خورد و آرام و خواب پر از بیم گشتند از افراسیاب ازان پس به اغریتر آمد پیام که ای پر منش مهتر نیک‌نام بگیتی بگفتار تو زنده‌ایم همه یک بیک مر ترا بنده‌ایم تو دانی که دستان زابلستان بجایست با شاه کابلستان چو بر زین و چون قارن رزم‌ن چو خزاد و کنواد لشکر شکن یابلند با چنگهای دراز ندارند از ایران چنین دست باز چو تابدن گردان اژین سو عنان بچشم اندر آزدن نوک سنان از آن تیز گردرد رد افراسیاب دلش گردد از بستگان پر شتاب پس آنگه سر یک رمه بی‌گناه بخصاک اندر آرد ز بهر کلاه

کوتاه‌از هنر

«زنگ تفریح» در اسپانیا

فیلم کوتاه «زنگ تفریح» به کارگردانی نوید نیکخواه آزاد، در ششمین حضور جهانی خود به هفتمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم «ادپتا» در اسپانیا راه یافت. این جشنواره آغازگر دوره هفتم خود است. جشنواره بین‌المللی فیلم «ادیتورا» با هدف زنده کردن امید در مقابله با بی‌عدالتی اجتماعی به همت سازمانهای مردم نهاد «Asad» و «La Editor» برگزار می‌شود و ترویج حقوق بشر، برابری جنسیتی و عدالت اجتماعی را از دریچه فیلمهای کوتاه از کشورهای مختلف جهان به تصویر می‌کشد. در این دوره از جشنواره، ۱۴ فیلم کوتاه، از میان بیش از ۶۵۰ اثر از سی کشور جهان، به بخش رسمی جشنواره راه یافته است. «زنگ تفریح» ساخته نوید نیکخواه آزاد، نماینده ایران در بخش مسابقه فیلمهای کوتاه داستانی است. به گزارش صبا، جشنواره بین‌المللی فیلم «ادیتا»، در این دوره به علت شیوع ویروس «کرونا»، از اول تا دهم دسامبر، در سه فصل متفاوت، به صورت مجازی برگزار می‌شود.